

Αρ. 9. 1344

ΡΕΘΥΜΝΟΝ
25
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
1922

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Έτος Α'. Φύλλον 2 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ | Τὸ φύλλον λεπτὰ 30

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Αἱ ἐκλογαὶ εὐρίσκουν τὸν ἀντάρτην τῆς Ἰωνίας τὸν ὁποῖον κακῆ καὶ πείσμων διαχειρίσεις τῆς Ἐθνικῆς Ἐποθέσεως ἀνέλιξεν εἰς ἰσχυρὰν Δύναμιν κορυφῶντα τὰς θύρας τοῦ Κράτους.

Αἱ στιγμαὶ ἐπομένως εἶναι ἐξαιρετικῶς λεπταὶ ἀλλὰ καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῶν ἐκλογέων ν' ἀποσταίλουν εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς καλύτερους εἶναι ἐπίσης σαθὰ. Ἡ νέα Βουλὴ, πρωτορριζωμένη νὰ δώσῃ εἰς τὴν Εὐρώπῃ τὴν εἰκόνα μιᾶς ψυχικῆς ἀνασυνθέσεως, χρησίμου διὰ τὴν εὐόδωσιν τῆς ἐθνικῆς μας ὑποθέσεως, εἰς δὲ τὸ ἐσωτερικὸν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἰς τὴν κολυμβήθραν τῆς Ἀσιατικῆς συμφροῦς ἀνεδαπέσθη τὸ ἔθνος, ἐξηγυγίσθη τὸ πολιτικὸν ἦθος, ἔγιναν ἠθικοὶ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες, ἔχει ἀνάγκη, διὰ νὰ καταρτισθῇ οὕτω, προσώπων ἐκλεκτῶν, τὰ ὁποῖα, μακρὰν πάσης συμφεροντοσκοπίας ἀποβλέψως, νὰ διαχειρισθῶσι τὰ κοινὰ, μετὰ τὸν γνώμονα καὶ πολιτικῆς ὠριμότητος ἀλλὰ καὶ πατριωτικῆς αἰσθηματικότητος. Ἀκριβῶς ἐκ τῶν συλλογισμῶν αὐτῶν, φερομένη ἡ «Δημοκρατία» μένει ἐπαρκῶς εὐχαριστημένη μετὰ τὸν καταρτισμὸν πλεόντων τοῦ ἐνὸς φιλελευθέρων συνδυασμῶν. Ἐκτὸς ἀπὸ τούτων φορμαρισμένους πολιτικούς, τοὺς ὁποῖους τακτικώτατα ἐσυνείλασε ὁ Νομὸς Ρεθύμνης ν' ἀποστέλῃ ἀντιπροσώπους του, θὰ θέσουν ὑποψηφιότητα καὶ νέοι, ἄλλοι μετὰ κάποιαν δρᾶσιν ἄλλοι μετὰ κάποιαν ἐλπίδα δι' ἐνδεχομένην δρᾶσιν. Ὁ Ρεθυμνιακὸς Λαὸς, χωρὶς νὰ δεσμευθῇ τὴν φροῦν αὐτὴν ἀ-

πὸ χρίσματα ἐπίσημους συνδυασμοὺς καὶ μὴ, «ὁ ἀρχηγὸς τὸ εἶπε» καὶ ἀπὸ ἄλλας παρομοίας ἀνοησίας δι' ὧν, κατὰ πολυχρόνιον συνήθειαν, οἱ ὑποψήφιοι ἤγρευαν εἰς τὸ παρελθὸν τὰς ψήφους τοῦ ἀφοσιωμένου λαοῦ, θὰ προσέλθῃ εἰς τὰς κάλπας καὶ θὰ διευθύνῃ τὴν ψήφον του σύμφωνα μετὰ τὰς ἀντιλήψεις του. Ἐν Κρήτῃ μόνον φιλελευθέροι ὑπάρχουν, τὸ δὲ ἐχθρικὸν πρὸς αὐτοὺς κόμμα, ἀποτελοῦν ἀσήμαντον μειοψηφίαν κατήτησεν ἄνευ σημασίας ἐκ τῶν γεγονότων. Δὲν θὰ δυναμωθῶν οἱ μὲν τοῦ ἐνὸς συνδυασμοῦ νὰ συκοφαντήσων τὸν δεύτερον ἢ καὶ τὸν τρίτον, ἐπὶ ἀνεπαρκείᾳ Βενιζελικότητος. Ἀπαντες ὑπὸ τὸν αὐτὸν ποιμένα. Ὁ ἐκλογεὺς χωρὶς νὰ ρυμουλκηθῇ ἀπὸ κανέναν, μετὰ τὴν πολιτικὴν διαίθεσιν προημένην ἐκ τῆς πληθώρας τῶν τελευταίων γεγονότων θὰ ἐπιχρῆ νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ Φιλελευθέρων ὑψηλοτέρων τῶν κόμμα μετὰ τὴν αὐτὴν εὐκρίνειαν. Μετὰ τὴν αὐτὴν εὐσυνειδησίαν. Μετὰ τὴν αὐτὴν ὁρεξίν. Ποῖοι ἐκ τούτων οἱ καταλληλότεροι διὰ τὰς περιστάσεις; Διὰ τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων; Διὰ τὴν ἀξιοπιστετέραν ἐμφάνισιν τοῦ Ἀντιπροσωπευτικοῦ Σώματος; Ποῖοι παρέχουν ἰσχυροτέρας ἐλπίδας ὅτι μεταβαίνοντες εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν θὰ «κρίψουν πέτρα πίσω τους» διὰ ν' ἀνένθυμθοῦν τοὺς ἐκλογεῦσιν τῶν τόπων τῶν, τὴν δειλίωσιν τῶν τυγχόντων τῶν τόπων, μόνον εἰς νέας ἐκλογάς;

Μεταξὺ αὐτῶν ἔχει νὰ ἐκλέξῃ ὁ Λαὸς καὶ θὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἐμπνέοντας τὰς χρηστοτέρας ἐλπίδας.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΜΑ
ΑΛΛΑΞΕΝ Ο ΜΑΝΩΛΙΟΣΙ..
Ἦλθε σὺ γραφεῖόν μου, μετέλαβε ἐξ ἀπίνης, μου ἔσφιξε τὸ χέρι θερμότατα, καὶ μου εἶπε «τὰ συγχαρητήρια μου, Δόξα σοι ὁ Θεὸς ποῦ ἔφυγε ὁ Προδότης».
Τὸν ἀπέμια. Δυσκολεύθηκα νὰ τὸν ἀναγνωρίσω. Καὶ ὁμοῦ ἦτο αὐτός. Ἀντότατος. Δὲν μου ἔμενε ἀμφβολία. Ἡ ὑδάνθρωπος ποῦ πετούσε τὸ καπέλο του ὅταν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πρωτοδικείου ἐγένετο ἡ πανηγυρικὴ τελετὴ τῆς ἀναρτήσεως τῆς Εἰκόνας τοῦ Βασιλέως.

Τοῦ εἶπα.
—Σεῖς; Σεῖς; Πῶς μιὰ τόση μεταβολή;
Μοῦ ἀπήντησε ὅτι τὸ παρελθὸν ἐρρίφθη εἰς τὴν λήθη, «περασμένα—ἐχασμένα» ποῦ λέει ὁ λόγος. Ἐπειτα αὐτὸς δὲν πέταξε τὸ καπέλο του ἀπὸ ἐνθουσιασμόν. Τοῦ τὸ πῆρε ὁ ἀέρας. Αὐτὸ ἦτο ὁλο κίβλο. Παρεξήγησις, τίποτε παραπάνω.
—Ἐγὼ ξέρετε, οὐδέποτε ὑπῆρξα φαυλοκράτης. Ἐπειτα ἡ ἐξέλιξις τῆς καταστάσεως, κατεπρόδωσε τὸ ἔθνος, τὸ διέφθειρε τὸ ἐξουθένωσε στρατιωτικῶς, τὸ ἐξημετέλισε στὸν ἔξω κόσμῳ. Δὲν ἔπρεπε νὰ φύγῃ, σὰς βεβαίω. Τ' ὀλιγώτερο ἔπρεπε νὰ κρεμασθῇ.

—Κοροϊδεύετε;
—Μὲ συγχωρεῖτε. Εἶπα νὰ κρεμασθῇ καὶ αὐτὸ ἦτο τ' ὀλιγώτερο. Τὶ στοιχίσει σὺς παρακαλῶ στὸ ἔθνος; Ἐνα περίδρομο. Μὰς χαντάκωσε ὁ ἀπαίσιος αὐτὸς Βασιλεὺς. Ἐθαψε τὸ ἄνθος τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος, στὴ Μικρασίᾳ. Καὶ ἐμᾶς, τὸν ἐκλεκτὸν Λαὸν τοῦ Θεοῦ ἔκαμε νὰ σκίβουμε τὰ κεφάλια μπροστὰ σὲ κόσμῳ.
Ἐφτυξε ἀπὸ ἀηδίας καὶ ἐξηκολούθησε. Ἦτο πρόθυμος δηλαδὴ νὰ ἐξακολουθήσῃ. Δὲν κρατήθηκα. Τοῦ ἔδωσα εὐγενικὰ τὸ καπέλο του καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ πηγαίῃ.
Κ' ἐκεῖνος, πῆρε τὸ καπέλο, κατέπιε τὴν ὕβριν, ἐκαμώθη ὅτι δὲν με ἐνόησε καὶ χαρούμενος, μειδιῶν, πλήρης ἐνθουσιασμοῦ, μοῦ ἐζήτησε τὸ χέρι ἑτοιμὸς νὰ με συγχωρῇ διὰ τὸ εὐφρόδουνον γεγονὸς τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ Κωνσταντινίου.
Τοῦ ἐγύρισα τὴν ὄαριν με φανερὴν ἀηδίαν.

ΝΙΚΟΣ ΜΙΡΑΝΤΑΣ

ΑΣΤΕΡΙΣΚΟΙ

—Γιενταίε ἀκόμα ὁ κόσμος τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας του.
—Καὶ μετὰ τὸ δίκιο του.
—Ὁ Κρητικὸς Λαὸς ἔπαθε τόσα εἰς τὸ διεῖς αὐτὸ διάστημα ὥστε νὰ δικαιολογηθῇ σήμερον ὁ ἐνθουσιασμός του.
—Ἀκόμα νὰ προκηρυχθῶν αἱ ἐκλογαὶ καὶ ἤρχισαν οἱ προεκλογικοὶ ψιθυροί.
—Κατὰ τὰ φαινόμενα δέ, θὰ διεξαχθῇ δεινὸς ἐκλογικὸς ἀγὼν.
—Μέχρι τῆς ὥρας εἶναι πιθανοὶ τρεῖς Φιλελευθέροι συνδυασμοί.
—Κ' ἔχει ὁ Θεός.
—Τέλος πάντων ἡ θεσιθησία κατήτησε ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ διὰ τὸν Ρωμῶν.
—Ἀκόμα νὰ καθορισθῇ τὸ χροῦμα τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατέπλευσαν ἀπὸ τὰ 4 ἄκρα τοῦ Νομοῦ, ἀνθρωποὶ ζητοῦντες θέσιν.
—Καὶ τὸ φαινόμενον μᾶς ἐνθυμίζει τὸ λαϊκὸν τραγοῦδι.
Πάρε με κ' ἐμένα μάρμακα στὸ κρασποουλῖο.
—Ἄλλ' ὁ Μάρμαρας, φαίνεται ὅτι δὲν σκέπτεται νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ οἱ «ἀνεψιοὶ» δὲν δύναται πολλὰ πράγματα.
—Τὸ πιθανώτερον εἶναι ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ προβῇ εἰς μεταβολάς.
—Θάντικαταστήσῃ μόνον τοὺς Νομάρχας.
—Ἐκ τούτου συγκίνησις εἰς ὠρισμένας τάξεις.
—Ὁ προκιμαϊκὸς περίπατος εἶναι ἀληθινὰ καμαρωτός· ὅπως ὁ δῦον ἦλιος ξεφυγίει ἐπάνω στὴς στέγες τῶν Περιβολίων, καὶ τὶς ζωγραφίζει ὠχροκίτρινας δίπλα στὸ σκοπινὸ φόντο τῆς βραδυνῆς θάλασσης μᾶς δίνει ἕνα μοναδικὸν θέαμα ὠμορφιάς.
Ὁ Ψηλοῤῥίτης ἀντίκρουα βάρφεται βριθὰ βυσινὸς—μὰ ἀπόχρωσις τρέλλει.
—Ἐν τῷ μεταξύ, ὠρισμένα μπουκέτα περιπατητῶν σκορποῦν τὴν χάριν τῆς νεότητος τῶν, εἰς τὸ λευκὸν κύμα

ΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ ΜΑΣ

Η ΥΠΟΜΟΝΗ
Σύχνά μου λέει ἡ Ὑπομονή.
Καριέρι καὶ κρητέρι
καὶ τοῦτο; ὁ κατήφορος
ἀνῆρογο θὰ φέρῃ.
* * *
Κ' ἐγὼ τῆς ἀποκρίνομαι:
Κυρά μου, σὲ πιστεύω
μὰ σὰν κοποῦν τὰ πόδια μου
πῶς θὰ μπορῶ ν' ἀνέβω;
I. Πολέμης

ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ Ἐπανάστασις εἶρε τὸν Κράτιστον διὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Εἶναι ὁ κ. Σωτήριος Κροκιδᾶς, ὁ πολυπειροσ αὐτὸς διοικητικὸς νοῦς, ὁ Ἐκλεκτὸς ποῦ μᾶς ἐσυνείλασε εἰς σύστημα ἐσωτερικῆς Διοικήσεως τοιοῦτον διὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἀδήποτε Εὐρωπαϊκῆ Διοικήσεως δικαίως θὰ ἐσεμνύνετο.

Οἱ γνωρίζοντες τὰ πρόσωπα θὰ συμφωνήσουν μαζί μας ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατηρτίσθη ἀνταξίᾳ τῶν κρισίμων στιγμῶν ποῦ διατρέχομεν. Κυβέρνησις συνδιαλλαγῆς, Κυβέρνησις περισυλλογῆς, Κυβέρνησις ἀμεροληψίας. Χωρὶς ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας ἡ Κυβέρνησις θὰ φθάσῃ εἰς τὰς Ἐκλογάς καὶ εὐχόμεθα ἢ ἐκ τούτων Κυβέρνησις ν' ἀκολουθήσῃ τὸ ἔργον τῆς παρουσίας Εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν ἐσωτερικῶν.

Νοστιμότατον:
Μεγαλόσχημος Κύριος τοῦ ὁποῖου δυστυχῶς δὲν μᾶς ἔδωσαν τὸ ὄνομα, ἐκίλεσεν εἰς τὸ Γραφεῖόν του, τὴν ἡμέραν τῶν πανηγυρῶν, τὸν δασονόμον Ρεθύμνης καὶ τοῦ ἤξιασε νὰ τοῦ χορηγήσῃ ἄδειαν νὰ καθῆται, χιλιάδες καυσόξυλα, ποῦ ὡς παρανόμως ὑλοτομηθέντα, τοῦ κατέσχε ἡ Δασικὴ ἀρχή.
—Ἀδύνατον, τοῦ εἶπε ὁ ἀτυχῆς ὑπάλληλος.
—Τὸ ἀῖω, ἐπέμεινε ἐκεῖνος.
—Δὲν μπορῶ, ἐπ' οὐδεμίᾳ προφάσει.
Ὁ μεγατίμος συμπόλιτης, ἐκ τῶν ἐπιτελῶν τοῦ κόμματος, ὠργίσθη. Καὶ πλήρης θυμοῦ, ἐπισείων τὸ κόμμα καὶ τὴν ἰσχύν του ἐν αὐτῷ ὡς μπίμπουλαγ.
—Δὲν μπορεῖτε; Ὅθὰ τὸ μετανοήσετε!
Νὰ δῆτε ποῦ θὰ μετατεθῇ ὁ ὑπάλληλος.
* * *
Λοιπὸν ὁ χρηστός αὐτὸς ὑπάλληλος δὲν θὰ μετατεθῇ. Τὰ περασμέ-